

Plecând feciorii după nuntă
În treaba lor, nora simți
Din prima zi ce *soartă* cruntă
Babornița îi pregăti.

– Să știi că văd destul de bine
Cu-al treilea ochi, îi spuse baba;
În ceafă-l am și-i vai de tine,
La timp dacă nu-i gata treaba.
Și nu mânca, *ferit-a Sfântul*,
Nimic din ce am strâns prin oale
Căci brânza, laptele și untul
În târg le vând, s-adun *parale*.

soartă (aici) – viață de acum înainte.

a fi vai (și amar) de... – a fi rău de cineva, a se afla într-o situație grea.

ferit-a Sfântul – în niciun caz.

parale (aici) – avere.

Dar împăratul, într-o zi,
Să le întrebe se gândi
Cum îl iubește fiecare.
Și zise fata cea mai mare

Așa cum *socoti* mai bine:
– Ca mierea dulce de albine!
– Ca zahărul cel bun, se știe,
Răspunse fata mijlocie.

a socoti (aici) – a gândi.

Iară mezina, binișor,
Prin mângâieri și blânde șoapte,
Cu dăruire-l *obloji*
Și prințul se înzdrăveni.

Dar prințul prinse drag de fată,
De vorba-i dulce și curată
Și-mpărătesei, într-o zi,
Vrând să se-nsoare-i povesti
Cum inima-i rămase
La fata ce-l veghease.

a obloji – a pansa o rană.

a veghea – a îngriji un bolnav (stând noaptea la căpătâiul lui).

- Posmagii-s muieti? *pretinde*
Leneșul fără sfială
Și-n căruță se întinde
Căzând mort de oboseală.

- Vai de mine și de mine!
Zice coana, ca *năucă*.
Oare n-auzit-am bine,
Doar posmagi muieți mănâncă?

- Leneșule,-auzi, răspunde,
O să-ți moi posmagii-n gură?
- Ba! Mai bine-n ștreang, oriunde,
Ce atâta *tevdură*?

a pretinde – a cere insistent un lucru.

năucă – amețită, buimăcită (din cauza unei emoții puternice, a unei dureri, a unui zgomot etc.); dezorientată, zăpăcită, uluită.

tevdură – agitație, neplăcere.